

Arrest

**nr. 340 633 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 13 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 4 februari 2024, diende op 5 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 mei 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot niet-ontvankelijkheid wegens internationale bescherming in een andere EU-lidstaat (Griekenland). Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht bij aangetekende brief van 3 juni 2025, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 05/02/2024
Overdracht CGVS: 28/02/2024*

U werd op 27 maart 2025 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord van 09.16 uur tot 13.32 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Anneleen VALCKE, loco Meester Marthe VANDEWALLE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op [...] september 1990 in Amman, Jordanië. Op negenjarige leeftijd verhuisde u met uw ouders, vier broers en zus naar Beit Lahiya, Gaza. U studeerde in 2011 af als verpleger. Sedertdien was u op vrijwillige basis werkzaam als verpleger. U werkte eveneens als kapper, alsook in een restaurant.

Uw moeder overleed in 2015. In 2017 trouwde u met I.(...) A.(...). Samen hebben jullie een dochter, A.(...) A.(...) (°.....). Uw vrouw en dochter verblijven in Gaza. Uw broer R.(...) (DVZ; CGVS ../.....) reisde in 2018 naar België.

Omwille van veiligheidsredenen besloot u op 31 augustus 2023 eveneens Gaza te verlaten. U reisde samen met de echtgenote en twee dochters van uw broer R.(...) vanuit Gaza via Egypte en Turkije naar Griekenland. Jullie kwamen op 6 september 2023 aan op het Griekse eiland Kos, alwaar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Tijdens de asielprocedure verbleven jullie in het centrum van Kos. Nadat jullie verzoeken door de Griekse autoriteiten werden ingewilligd, dienden jullie het centrum op 27 november 2023 te verlaten. Vervolgens verbleven jullie twee tot drie weken in een hotel in het centrum van Kos. Na het verkrijgen van jullie Griekse verblijfsdocumenten vertrokken jullie halverwege december 2023 naar Athene, waar jullie de Griekse reispaspoorten zouden afhalen. Jullie huurden er met behulp van uw broer R.(...) een individuele kamer in de buurt Acharnon. Door een fout bij het aanmaken van uw Grieks reispaspoort zag u zich genoodzaakt uw verblijf in Athene te verlengen. Jullie verbleven ongeveer 50 dagen in Athene vooraleer jullie Griekenland verlieten.

Begin februari 2024 reisden jullie vanuit Griekenland naar België, alwaar u op 5 februari 2024 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u moeilijkheden op vlak van werkgelegenheid, huisvesting, gezondheidszorg en onderwijs, alsook racisme in de Griekse samenleving.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer (allemaal foto's en kopieën): uw Palestijns paspoort en deze van uw echtgenote en dochter, uw Palestijnse identiteitskaart en deze van uw echtgenote, uw geboorteaktes en deze van uw echtgenote en dochter, meerdere onderwijsdocumenten, een attest aangaande uw werkloosheid in Palestina, een medisch attest aangaande uw vruchtbaarheidsproblemen, enkele foto's en documenten betreffende uw vertrek uit Palestina, uw Griekse verblijfskaart (ADET), uw Grieks reispaspoort, Uw Griekse Tax Registration Form, twee foto's aangaande uw verblijf in Griekenland, een (onleesbare) usb-stick, twee psychologische attesten van psychologe N.(...) K.(...), een document en doktersbriefje van psychiater I.(...) G.(...), een aangifte en uw Belgisch medisch dossier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

De vragenlijst "bijzondere procedure noden" van de DVZ bevat geen elementen waaruit kan blijken dat u eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte, evenmin oordeelde de DVZ dat er sprake was van dergelijke noden (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, d.d. 26.02.2024; Beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 26.02.2024). Bij de DVZ stelt u veel stress te ervaren vanwege de situatie in Gaza en de behandeling door de Grieken. Verder zegt u slecht te slapen, nachtmerries te hebben en zich moe te voelen (zie bijkomende vragen Mstatus Griekenland d.d. 26.02.2024). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigt u slaapproblemen te kennen en woede te voelen. U vermeldt ook een verlies van eetlust en zegt depressief te zijn (CGVS, p. 6). Uit het door u neergelegde document van Espace Santé Famille ASBL (d.d. 26.03.2025) blijkt dat u 12 consultaties had bij psychologe N.(...) K.(...). In het door u neergelegde attest, opgesteld door dezelfde psychologe op 20 november 2024, staat te lezen dat u depressieve gevoelens, emotionele instabiliteit en een groot schuldgevoel ervaart.

Uw resultaat van 47 op de zelf-rapportagevragenlijst van de Beck Depression Inventory-II wijst op een ernstige depressie. Uit het resultaat van 70 op de zelf-rapportagevragenlijst Posttraumatic Checklist ScalePCLS blijkt dat u last heeft van posttraumatische stress. Hieraan werden verschillende symptomen verbonden die karakteriserend zijn voor deze problematieken. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat u in

staat was om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS, p. 4). Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en duidelijke manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. Op geen enkel moment gaf u aan dat u omwille van gezondheidsproblemen niet in staat was om deel te nemen aan het interview, noch maakte u of uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde van uw persoonlijk onderhoud. Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud. Aldus blijkt niet dat uw psychische problematiek het normale verloop van de asielpcedure op enigerlei wijze zou hebben gehypothekeerd of in het gedrang zou hebben gebracht.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds sinds 27 oktober 2023 internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Document Eurodac Marked Record, d.d. 07.02.2024; Griekse verblijfskaart (ADET)). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (Verklaring DVZ, d.d. 26.02.2024 (verder Verklaring DVZ), punten 23 en 27; CGVS, p. 13, 14, 15, 16, 20 en 21).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een

toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk het gebrek aan medische zorgen en de slechte leefomstandigheden in het centrum (CGVS, p. 7 en 13), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Eerst en vooral is er de vaststelling dat u al snel na de toekenning van uw status en de ontvangst van uw documenten vertrokken bent uit Griekenland. U verbleef in totaal ongeveer vijf maanden in Griekenland. Minder dan een maand na het ontvangen van uw reispaspoort verliet u Griekenland (CGVS, p. 13 en 22). Dat getuigt dan ook geenszins van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan op te bouwen én relativeert de door u beweerde pogingen om uw rechten en voordelen die u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geniet, te laten gelden.

Wat betreft uw verklaring dat er geen huisvesting was in Griekenland, merkt het CGVS op dat u gedurende uw verblijf in Griekenland altijd in staat was om onderdak te vinden. U verbleef twee maanden in het opvangcentrum, vervolgens overnachtte u twee tot drie weken in een hotel in het centrum van Kos en uiteindelijk huurde u met behulp van uw broer R.(...) ongeveer 50 dagen een kamer in een hotel (CGVS, p. 5, 13 en 18). Uit deze verklaringen blijkt dat u er dus wel in slaagde om in uw basisvoorzieningen te voorzien in Griekenland. Gevraagd of u huisvesting trachtte te vinden, maakt u zich er eenvoudigweg van af door te stellen dat een huis er 1500 euro per maand kost en het u niet lukte om werk te vinden (CGVS, p. 18). Gevraagd of u Griekse autoriteiten of organisaties om hulp hebt gevraagd bij het vinden van huisvesting, antwoordt u van niet (CGVS, p. 25). Hieruit blijkt dan ook allerminst dat u ernstige stappen hebt gezet om een (betaalbare) woning te vinden.

Waar u verklaart dat u niet in staat was een job te bemachtigen (CGVS, p. 5, 13, 15, 18, 19, 20 en 25), dient vooreerst vastgesteld te worden dat uw pogingen om werk te vinden maar moeilijk overtuigen. Zo verklaart u vaagweg dat de meeste jobs in restaurants zijn, u telkens meteen de werkgever aansprak, u langs bent gegaan bij vele restaurants, groentewinkels en supermarkten, maar al het werk in het zwart was (CGVS, p. 18 en 19). U kan deze beweringen echter geenszins staven. Bovendien legt u afwijkende verklaringen af over de aanwezigheid van Griekse organisaties betreffende werkgelegenheid. Aanvankelijk verklaart u namelijk dat er in Griekenland geen jobcentrum of dergelijke aanwezig is (CGVS, p. 18). Enige tijd later beweert u dan weer dat u op een bepaald moment naar de Griekse autoriteiten bent geweest in het kader van uw zoektocht naar een job en zij u naar een jobcentrum hebben gestuurd. Daar vertelden zij u te wachten tot u uw papieren ontving (CGVS, p. 22).

Uw tegenstrijdige verklaringen daargelaten, toont het gegeven dat u na het ontvangen van uw Griekse verblijfsdocumenten niet nogmaals naar het jobcentrum bent teruggekeerd aan dat u geen ernstige pogingen hebt ondernomen om werk te bemachtigen. U verklaart namelijk dat u toen reeds de beslissing had genomen om Griekenland te verlaten (CGVS, p. 22).

Waar u nog aanhaalt dat u niet bij bedrijven kon beginnen werken omdat u de taal niet machtig bent (CGVS, p. 18), dient te worden opgemerkt dat u wel degelijk de mogelijkheid had om Grieks te leren. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u bij een (taal)associatie terecht kon waar u met iemand in het Grieks kon (leren) spreken (CGVS, p. 21), alsook dat u zich kon registreren in een (taal)school (CGVS, p. 22). Gepolst of u zich inschreef in deze school, maakt u zich ervan af door te zeggen dat zij met verlof waren op het moment dat u zich wenste in te schrijven (CGVS, p. 22). Hieruit blijkt evenmin dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. Integendeel, uw verklaringen tonen slechts aan dat u geen (oprechte) poging ondernam om Grieks te leren.

Er moet dus worden vastgesteld dat u nauwelijks stappen hebt gezet om uw rechten in Griekenland te doen gelden, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming er geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Verder blijkt uit de objectieve informatie dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. U legt het document 'Tax Registration Form' neer waarop uw AFMnummer wordt vermeld. Voorts werd u als begunstigde van internationale bescherming een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). U toont niet aan dat het voor niet mogelijk was/is om deze stap te ondernemen.

Dat het voor u niet onmogelijk lijkt om bij terugkeer naar Griekenland door te zetten en een job of woning te zoeken en te vinden, blijkt bovendien nog uit het gegeven dat u in Gaza als verpleegkundige afstudeerde, u er eveneens kapper was, u er tien jaar in een restaurant werkzaam was (CGVS, p. 26), alsook dat u ondertussen in België werkzaam bent (CGVS, p. 19), hetgeen van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden getuigt waarop u zich ook zou kunnen beroepen om zich opnieuw te vestigen in het land waar u een status verkreeg.

Ook beschikt u over een (familiaal) netwerk dat u kan ondersteunen bij uw zoektocht naar werk en huisvesting in Griekenland. Zo woont uw broer R.(...) – die u reeds financieel bijstond tijdens uw verblijf in Griekenland (CGVS, p. 5) – in België. Verder blijkt uit uw verklaringen dat er verschillende van uw familieleden in Europa wonen. U beweert echter dat u geen contact met hen onderhoud en u niet weet waar in Europa zij wonen (CGVS, p. 10 en 11). Uit de zichtbare inhoud van uw Facebookprofiel met de naam A.(...) A.(...) J.(...), blijkt echter dat u bevriend bent met enkele van de familieleden die u opwierp. Zo blijkt onder meer dat M.(...) en F.(...) in België wonen. Dat u via uw broer R.(...) niet op de hoogte zou zijn van hun verblijf in België, is weinig waarschijnlijk. Bovendien blijkt dat een van uw familieleden in Thessaloniki te Griekenland verblijft, met name H.(...).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van racisme en discriminatie (CGVS, p. 23), moet worden opgemerkt dat deze situaties niet kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Waar u het gezondheidssysteem in Griekenland aanklaagt, dient te worden vastgesteld dat u en de echtgenote en kinderen van uw broer in Griekenland wel degelijk in staat waren om medische zorgen te verkrijgen. Zo blijkt dat u een behandeling (ontsmettingsmiddel) tegen schurft kon bemachtigen (CGVS, p.

15), alsook dat uw nicht een dokter kon consulteren die op zijn beurt een bloedtest afnam (CGVS, p. 15 en 17). Aldus toont u niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden.

Wat uw psychologische problemen betreft, die eerder in deze beslissing werden uiteengezet (zie hoger), wordt opgemerkt dat het psychologisch attest van psychologe N.(...) K.(...) geen concrete en precieze informatie geeft over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u van toepassing is. Het vermeldt enkel dat de voortzetting ervan "aangewezen" is, alsook psychosociale begeleiding om zo uw integratie te faciliteren en uw sociaal isolement te verminderen.

Na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS legt u nog een document van psychiater F.(...) G.(...) neer waaruit blijkt dat u zich op 8 mei 2025 aanmeldde bij de spoedafdeling met een angstaanval, vermoeidheid en stress. De psychiater stelt dat u last heeft van posttraumatische stress. U heeft namelijk intense nachtmerries en flashbacks, u bent permanent hyperwaakzaam, u heeft een paniekgevoel bij luide geluiden en moeilijkheden bij het ontspannen en slapen. U vertoont tekenen van ernstige angstgevoelens, grote droefheid en isolatie. U ontwijkt namelijk conversaties en situaties die u eraan herinneren wat u heeft meegemaakt. Verder blijkt dat er u verschillende medicijnen worden voorgeschreven. Daarnaast stelt de psychiater enkele aanpassingen aan uw woonsituatie voor op basis van uw specifieke behoeften. U kreeg eveneens een doktersattest mee waaruit blijkt dat u op 8 mei 2025 geen lessen kan/kon bijwonen omwille van ziekte. Noch deze documenten, noch uw verklaringen over uw medische en psychologische toestand, zijn voldoende onderbouwd om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat u afwijkende verklaringen aflegde over uw psychologische problemen in Griekenland. Zo verklaart u bij de DVZ dat u in Griekenland onder meer psychologische hulp zocht, maar u er nooit hulp kreeg (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 8). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter wordt gevraagd of u reeds in Griekenland psychologische problemen kende, antwoordt u van niet. U nogmaals gevraagd of u in Griekenland geen psychologische problemen kende, antwoordt u weerom van niet. U geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, verklaart u dan weer dat u wel degelijk psychologische hulp hebt gezocht. U vervolgens gevraagd om welke reden u psychologische hulp hebt gezocht, aangezien u eerder verklaarde geen psychologische problemen te hebben gekend in Griekenland, stelt u vaagweg dat u wel degelijk hebt aangegeven dat u zich psychologisch slecht voelde door het gebrek aan zorg in Griekenland en de situatie in Gaza (CGVS, p. 24). Uw inconsistente verklaringen ondermijnen bijgevolg de ernst van de door u voorgehouden psychologische problemen.

Daarnaast blijkt u amper stappen te hebben gezet teneinde psychologische bijstand te bekomen. Gepolst of u na het verlaten van het centrum heeft getracht om psychologische hulp te vinden, verklaart u daartoe niet in staat te zijn geweest. Vervolgens verklaart u vaagweg dat u enkel naar één ziekenhuis ging waar ze louter spoedgevallen behandelen. Verder zegt u dat de ziekenhuizen geen psychologische bijstand bieden (CGVS, p. 24). Gevraagd of u psychologische hulp buiten ziekenhuizen trachtte te vinden (CGVS, p. 24), geeft u aan dat u het volledig beu was en het niet meer aan kon. U wenste niet langer in Griekenland te blijven (CGVS, p. 25). Gevraagd of u nog naar een ander ziekenhuis dan deze in Kos bent geweest, antwoordt u van niet. U stelt dat u naar Athene ging, er uw reispaspoort afhaalde en Griekenland meteen verliet. U erop gewezen dat u ongeveer 50 dagen in Athene heeft verbleven, stelt u dat 50 dagen niet genoeg zijn. Vervolgens stelt u dat u in België één en soms twee sessies per maand heeft (CGVS, p. 25). Hieruit blijkt dan ook niet dat u een oprechte of ernstige poging hebt ondernomen teneinde psychologische bijstand te vinden in Griekenland. Hieruit kan dan ook geenszins blijken dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden.

De vaststelling dat u momenteel een problematische mentale gezondheidstoestand zou hebben, volstaat bovendien niet om aan te tonen dat u zich niet langer zou kunnen staande houden en zelfstandig uw rechten zou kunnen uitoefenen in die mate dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u een ondernemende en zelfredzame man bent. Zo bent u in België werkzaam bij een labelbedrijf en volgt u Nederlandse les. Verder blijkt dat u eveneens in staat bent een conversatie in het Engels te voeren (CGVS, p. 19). In Gaza studeerde u af als verpleger, werkte u als kapper, alsook in de horeca (CGVS, p. 26). Van iemand die een verpleegkundige opleiding afrondde, alsook vrijwillig als verpleger werkte (CGVS, p. 11), kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij in staat is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden op vlak van gezondheidszorg.

Wat betreft uw verklaring dat u geen AMKA hebt gekregen en u hierover 'amper' hebt gehoord (CGVS, p. 20), wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Voorts plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij het door u beweerde verlies van uw Grieks verblijfsdocument (ADET) en Grieks reispaspoort (CGVS, p. 7 en 8). Zo verklaart u dat u uw bagage – met daarin onder meer uw Palestijns paspoort, uw Griekse ADET en uw Grieks reispaspoort – op 19 februari 2024 op de trein bent vergeten (CGVS, p. 7 en 8). Echter, tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ – dat ongeveer een week na het vermeende verlies van uw documenten plaatsvond – maakte u nergens gewag van het verlies van deze documenten. Integendeel, u verklaarde er dat uw Griekse (verblijfs)documenten in het centrum van Moeskroen lagen (Verklaring DVZ, punt 23). In het door u neergelegde aangiftedocument (d.d. 19.02.2024) wordt evenmin gewag gemaakt van het verlies van uw Griekse documenten. Hieruit blijkt enkel dat u verklaarde uw Palestijns paspoort op 16 februari 2024 te zijn verloren. Ook uw gedrag doet twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van het verlies van uw bagage. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u na het verlies van uw bagage geen contact hebt opgenomen met de treinorganisatie, maar meteen naar de politie van Moeskroen bent gestapt (CGVS, p. 8). Bovenstaande elementen maken dat er maar weinig geloof wordt gehecht aan het door u beweerde verlies van uw Griekse documenten.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd.

Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het

document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ook blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning en reispaspoort verloren zijn (CGVS, p. 7 en 8). U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Deze hebben namelijk uitsluitend betrekking op de identiteit van uw familieleden, uw leven en vertrek uit Gaza en uw leven in België, elementen die in deze beslissing niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van het artikel 3 EVRM;
- Schending van het artikel 4 EU-Handvest van de Grondrechten;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - Schending van de materiële motiveringsverplichting;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker verwijst naar vernietigingsarresten van de Raad. Nergens in de beslissing is ingegaan op de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot de ondermaatse behandeling van vluchtelingen in Griekenland ten opzichte van niet-Griekse onderdanen. Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen omtrent zijn situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat het Commissariaat-Generaal had dienen te besluiten tot een andere beslissing. De huidige situatie van vluchtelingen in Griekenland is zo ernstig dat het neerkomt op een toestand van extreme materiële ontbering, waarin Griekenland niet in staat om te voorzien in hun meest elementaire behoeften van de vluchtelingen zoals voedsel, sanitair, een plek om te wonen e.d.m. Dit heeft een negatieve invloed op hun fysieke en/of mentale gezondheid van de statushouders en/of plaatst hen in een situatie van ontbering die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. De verzoeker is onmiskenbaar kwetsbaar, hij heeft in het verleden reeds psychologische hulp gekregen en ondanks zijn precaire situatie in België krijgt hij op vandaag nog steeds hulp en medicatie. Het CGVS kan zich niet langer verschuilen achter het principe van wederzijds vertrouwen. Zeker niet gezien de hieronder genoemde landeninformatie, waaruit duidelijk het tegendeel blijkt.

Gezien de humanitaire situatie in Griekenland wordt aangekaart door maatschappelijke organisaties, de duizenden erkende vluchtelingen in Griekenland die zijn vertrokken en elders asiel hebben aangevraagd, zou men kunnen vermoeden dat hun rechten in Griekenland niet worden gerespecteerd. Ook andere Europese lidstaten hebben dit principe in twijfel getrokken. Zo erkent Duitsland, een Europese lidstaat, al lang de problematische situatie in Griekenland. Dit standpunt werd onlangs opnieuw bevestigd door de Duitse administratieve rechtbank van Bremen in een arrest van 16 november 2021. Verzoeker citeert uit dit arrest.

Het CGVS kan zich niet blijven beroepen op het beginsel van wederzijds vertrouwen of zijn eerdere analyse wanneer andere Europese lidstaten het al zijn voorgegaan door de werkelijke huidige situatie. Uit informatie over Griekenland blijkt duidelijk dat voor elke vluchteling in Griekenland de situatie nijpend is en dat er een buitensporig risico bestaat dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden. Het CGVS kan het wederzijdse vertrouwen niet blijven gebruiken als oogkleppen voor zijn eigen gemoedsrust bij de uitvoering van zijn restrictief beleid. Verzoeker citeert van de website van de Raad.

Het feit dat de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland de afgelopen maanden "*aanzienlijk verslechterd*" is, is een belangrijk element om rekening mee te houden bij de beoordeling of een terugkeer naar Griekenland een reëel risico op schending van artikel 4 van het Handvest inhoudt en artikel 3 van het EVRM. Dat uit het AIDA-rapport update juni 2024 blijkt dat de situatie van de terugkeerders dusdanig risicovol is, dat de Europese Commissie verschillende lidstaten waaronder België, op het matje riep, omwille van schendingen van de basismensenrechten.

Hieronder schetst verzoeker op basis van objectieve bronnen de huidige situatie van vluchtelingen in Griekenland en zijn eigen situatie daar en het risico dat hij loopt als hij daar zou terugkeren. Dat verzoeker na zijn erkenning in Griekenland nog enkele maanden in Griekenland heeft verbleven om aldaar een leven als erkend vluchteling te proberen opbouwen maar dat hij botste op allerlei moeilijkheden. Hij vond geen (legaal) werk, noch deftig onderdak noch voldoende medische zorgen enzovoort. Het is geenszins gegarandeerd dat hij hulp zal krijgen bij terugkeer. De verzoeker heeft altijd benadrukt dat zodra hij het statuut heeft verkregen, hij des te meer aan zijn lot werd overgelaten. Het is dan ook een onjuiste redenering van het CGVS om te stellen dat een lidstaat slechts rechten moet garanderen vanaf het verkrijgen van de verblijfskaart en niet vanaf het moment van de erkenning, temeer het verkrijgen van Griekse documenten ettelijke maanden in beslag neemt.

Er zijn geen aanwijzingen er in verzoekers basisbehoeften zou kunnen worden voorzien indien hij gedwongen zou moeten terugkeren. De verzoeker verbleef in Griekenland nadat hij als vluchteling was erkend en hij ondernam verschillende stappen om te proberen een leven in Griekenland op te bouwen maar dat bleek onmogelijk.

Verzoeker verklaarde het psychologisch moeilijk te hebben tijdens het persoonlijk onderhoud. Er werden meerdere psychologische rapporten overgemaakt ter staving. Ook de medicatielijst werd voorgelegd. Verzoeker dient dagelijks medicatie te nemen. Hij zet uiteen welke medicatie hij neemt en om welke redenen

(depressie, angststoornissen, psychose, ...). Er werd ook een attest van de neuropsychiater van 8 mei 2025 bezorgd die de diagnose van de psycholoog bevestigt. Uit het verslag blijkt dat de geestelijke toestand van verzoeker dermate effect heeft dat een aanpassing van zijn kamer noodzakelijk is, een kamer waar beperking van extern geluid is aangezien hij dit als bedreigend kan ervaren. Het licht mag niet fel zijn, de kleuren moeten zacht zijn en er mogen geen visueel agressieve zaken aanwezig zijn. Hij moet de deur zien om hyperventilatie te voorkomen. Er moeten persoonlijke spullen aanwezig zijn voor zijn veiligheidsgevoel. Verder stelt de neuropsychiater voor dat er een zetel aanwezig moet zijn, gemakkelijke toegang tot telefoon om snel contact met familie, maar ook arts en psycholoog mogelijk te maken, enzoverder. Er worden twee vervolgspraken met de psychiater voorzien. Het is dan ook werkelijk hallucinant te noemen dat het CGVS in de bestreden beslissing de uiterst precare geestelijke gezondheidstoestand van verzoeker wegwuift. Hij wordt psychologisch (intussen een 20-tal sessies) psychiatrisch en medicamenteus nauwgezet opgevolgd. De diagnose is enerzijds depressie en anderzijds PTSS. Hij heeft flashbacks en hyperventileert. Hierdoor bezit hij een verhoogde kwetsbaarheid. De kwetsbaarheid is niet enkel relevant voor de procedurele noden maar ook voor de ten gronde beoordeling van het dossier. Daar oordeelt het CGVS, ondanks de diagnose en de uitgebreide zorg, dat er geen ernstige kwetsbaarheid is die een terugkeer naar Griekenland in de weg zouden staan. Het zou toch niet verwonderlijk moeten zijn dat een Palestijn uit Gaza, gelet op de situatie daar, het moeilijk heeft. Er is sprake van etnische zuivering en genocide tegen de Gazaanse bevolking waarvan verzoeker deel uitmaakt. Verzoeker verwijst naar rapporten over de situatie in Gaza. Palestijnen uit Gaza worden momenteel letterlijk uitgeroeid wat hen uiteraard bijzonder kwetsbaar maakt. Het behoeft weinig betoog dat het enorm moeilijk is dat hij machteloos toekijkt naar de situatie in Gaza terwijl zijn familie daar is en verschillende familieleden stierven op een vreselijke manier. Verzoeker bracht foto's bij van de omstandigheden in Gaza. Het CGVS denkt dat het op gruwelijke wijze omkomen van familie/vrienden/kennissen zonder afscheid te kunnen nemen geen invloed heeft op iemands kwetsbaarheid.

In het vernietigingsarrest nr. 319 746 van 9 januari 2025 inzake een Palestijnse statushouder in Griekenland stelt de Raad dat er rekening moet gehouden worden met de situatie in het thuisland. Het spreekt immers voor zich dat dit alles een enorme impact heeft op verzoeker en zijn mentaal welzijn. Verzoeker heeft nood aan stabiliteit en rust, hetgeen de Griekse bescherming hem niet kan bieden. Verzoeker citeert uit gelijkaardige arresten van de Raad.

Het CGVS vergeet dat verzoeker immers uit de Gazastrook afkomstig is, waar hij in het familiehuis heeft gewoond en amper heeft gewerkt (gezien er daar geen werk is). Al van in zijn thuisland was hij afhankelijk van ondersteuning van organisaties. Verzoeker is geen zelfredzame man. Integendeel, hij is een uiterst kwetsbaar persoon. Het CGVS schat het profiel van verzoeker verkeerd in. Verzoeker heeft nood aan begeleiding en psychologische, psychiatrische en medicamenteuze opvolging wat hij in België krijgt. Een onderbreking hiervan zou al nefaste gevolgen hebben. Zoals hieronder zal blijken is er weinig tot geen steun van de Griekse overheid/Griekse organisaties. Hij kreeg beperkte steun van zijn broer in België maar niets garandeert dat dit het geval zal zijn bij terugkeer, temeer de broer nu ook steun moet bieden aan zijn familie in Gaza. Verzoeker kan toch niet als vluchteling alles zelf doen, opbouwen zonder enige vorm van assistentie terwijl hij in het land van herkomst al afhankelijk was en gelet op zijn geestelijke gezondheid. Verzoeker heeft een netwerk in België, doch niet in Griekenland. Bovendien zijn zijn zus en broer (erkend vluchteling) in België en ondersteunen zijn hem. In België gaat het nu beter, omdat hij dankzij de advocaat en later de assistent toegang kreeg tot informatie, hulpverlening en werk. Zonder dat netwerk en die steun zou het hem ook daar niet gelukt zijn.

Verzoeker heeft talrijke documenten bijgebracht ter staving van zijn precare situatie in Griekenland alsook deze van zijn minderjarige nichtjes. De documenten worden niet zorgvuldig besproken, hoewel dit bewijst dat verzoeker zich in een situatie bevond die een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM. Volgens het CGVS zou de USB-stick onleesbaar zijn. Zij had gerust aan de advocaat kunnen doorgeven dat dit het geval was en vragen de documenten op de USB-stick opnieuw over te maken. Er is een samenwerkingsplicht. Maar neen, het CGVS kiest ervoor om de documenten gewoon niet in acht te nemen, terwijl zij verplicht zijn om alle stavende documenten nauwgezet te onderzoeken. Verzoeker voegt 2 screenshots van video's van zijn nichtjes toe, volledig onder de uitslag. Bovendien is zijn ander nichtje mentaal zwaar gehandicapt en kreeg zij geen zorg (verzoekschrift, stuk 3).

Verzoeker wenst naar het AIDA-rapport Griekenland te verwijzen. Hoewel in theorie de rechten van erkende vluchtelingen gegarandeerd zouden moeten zijn, wordt melding gemaakt van een veelvoud aan problemen. Het uitreiken van de verblijfsvergunningen zijn vooreerst beperkt in tijd, voor erkende vluchtelingen een geldigheid 3 jaar, terwijl subsidiaire beschermden nog slechts een vergunning bekomen met een met een duurtijd van 1 jaar. Bovendien zijn er ernstige vertragingen zijn bij het afleveren en vernieuwen van de verblijfsdocumenten. Om een langdurige verblijfstitel te bekomen, dienen naast het betalen van een vergoeding, een hele serie voorwaarden vervuld te worden, waaronder een voldoende inkomen, een ziekteverzekering en bewijs van integratie in de Griekse maatschappij, een goede kennis van het Grieks, voorwaarden die in de Griekse context onmogelijk te voldoen zijn (zie verder). Dat permanent verblijf in Griekenland quasi onmogelijk is en hernieuwingen/verleningen van verblijfsdocumenten moeilijk en onzeker

zijn. Uit hoger geciteerde AIDA-rapport blijkt verder dat vluchtelingen geen toegang hebben tot de arbeidsmarkt, sociale zekerheid en welvaart en soms zelfs gezondheidzorg, waarbij sommigen bovendien hun huisvesting verliezen. Verzoeker gaf duidelijk aan met meerdere van deze problemen zelf geconfronteerd te worden. Zo had hij geen adequate toegang tot medicatie, de arbeidsmarkt en degelijke huisvesting. Eenmaal erkend zou een vluchteling over dezelfde rechten op huisvesting moeten beschikken als een Griekse onderdaan en de nodige sociale bijstand ontvangen. Echter zowel administratieve als bureaucratische hinderpalen, in combinatie met een totaal gebrek aan initiatief in hoofde van de staat, maakt dat vluchtelingen niet kunnen genieten van deze rechten. Dit leidt derhalve tot schendingen van het gelijkheidsbeginsel als van artikel 3 van het EVRM. Er is een schending van het laatstgenoemd artikel wegens de levensomstandigheden in Griekenland gelet op het feit dat erkende vluchtelingen anders behandeld worden dan onderdanen van desbetreffende lidstaat (*cfr.* de rechtspraak van het Hof van Justitie). Verzoeker citeert uit het RSA/PRO ASYL-rapport. Bij een terugkeer naar Griekenland wordt er geen enkele hulp geboden, het rapport bevestigt dat niemand van de terugkeerders enige documentatie, informatie of hulp kreeg bij terugkeer waardoor er al vooreerst een onmiddellijk risico op dakloosheid is, zeker nu verzoeker daar geen enkel netwerk (meer) heeft. Het CGVS houdt geen rekening met deze recente landeninformatie en betreft dit niet in haar motivering. Een terugkeer naar Griekenland in de huidige omstandigheden is een duidelijke schending van artikel 3 van het EVRM. De asielzoeker mag niet de dupe zijn van een falend beleid in Griekenland.

Verzoeker verwijst verder op de landeninformatie inzake huisvesting. Verzoeker leefde in Griekenland in erbarmelijke omstandigheden en kon enkel een kamer huren door de toenmalige steun van zijn broer in België. De landeninformatie dient dan ook een ander licht te werpen op de verklaringen van verzoeker die in rechte lijn liggen met deze objectieve landeninformatie. Verzoeker citeert uit een persbericht. Ondanks verscheidene programma's blijft huisvesting dramatisch. Het RSA-rapport maakt duidelijk dat er *de facto* geen hulp is bij het zoeken naar huisvesting voor erkende vluchtelingen zeker nu het Helios programma werd opgegeven. Het Helios+ programma moet nog van start gaan en zal over een vierjarige periode het doel hebben om zo'n 1000 erkende vluchtelingen aan huisvesting te helpen, terwijl er maar liefst 116,467 actieve statushouders zijn in Griekenland. De toegang tot het programma is uiterst moeilijk en verbonden aan uiterst strikte voorwaarden zoals het AIDA-rapport al aangaf. Er kan niet van uitgegaan worden dat verzoeker mogelijks tot de 5 procent gelukkigen zal behoren die eventueel zullen kunnen genieten van effectieve hulp bij huisvesting van het programma. Verzoeker zal dakloos zijn en zich in extreme armoede bevinden. Het is niet omdat hij enkele dagen onderdak vond – in welke omstandigheden ook – hij dit opnieuw zal vinden. Voor de activering van de AMKA is een officieel adres vereist.

Dat wat betreft de mogelijkheden om werk te vinden moet vastgesteld worden dat ook daar talrijke obstakels zijn voor genietters van internationale bescherming, ondanks het feit dat de toegang tot de arbeidsmarkt in theorie gelijk is aan deze van de Griekse onderdanen. Wie er alsnog in slaagt werk te vinden wordt meestal tewerkgesteld in het zwart waardoor zij geen enkel recht hebben en géén toegang hebben tot sociale zekerheid. Dit maakt hen uiterst kwetsbaar. Verzoeker heeft nooit geen hulp gekregen voor wat betreft een degelijke tewerkstelling, al zeker niet na toekenning van het statuut. Verzoeker kreeg geen enkele hulp bij het zoeken naar werk of huisvesting. Verzoeker verwijst naar het AIDA-rapport. Minder dan de helft heeft dus een werkcontract. En bovendien is er geen veilig én waardig werk te vinden.

Ook voor wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg stellen zich problemen aangezien er administratieve obstakels zijn bij het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer, dit wordt bevestigd door beide rapporten (AIDA en RSA). Bij gebreke aan ziekteverzekering, wat het geval is voor de overgrote meerderheid van de erkende vluchtelingen/subsidiaire beschermden, kan men enkel nog terecht bij artsen in publieke hospitalen en eerste hulporganisaties voor het stellen van diagnoses, het verlenen van therapie of het voorschrijven van medicatie. Dat de toegang tot de gezondheidszorg dan ook onvoldoende is, en bovendien beduidend minder goed is dan deze voor de Griekse onderdanen. Om de AMKA te activeren is er een werkcontract en officiële verblijfsplaats nodig, wat de activering *de facto* onmogelijk maakt. Het RSA-rapport voegt er aan toe dat er "*persisting shortages in medical and psychosocial personnel*" is in Griekenland.

Bovendien wordt er bevestigd dat naast de moeilijkheden om een AMKA te verkrijgen/te activeren (werkcontract/ officieel adres nodig) ook de taalbarrières ook effectieve toegang bemoeilijken. In België krijgt verzoeker psychologische, psychiatrische en medicamenteuze zorg, hij legde hiervan medische documenten neer. Deze zorgen zijn niet gegarandeerd bij een terugkeer naar Griekenland doch noodzakelijk.

De situatie rond scholing in Griekenland is uiterst dramatisch zie p. 248 e.v. voornoemd AIDA-rapport. Ook de toegang tot de sociale welvaart is zeer moeilijk voor genietters van internationale bescherming. Erger nog, vluchtelingen, die nochtans dezelfde rechten zouden moeten hebben, zijn bij wet uitgesloten van studiebeurzen (zie p. 249). Dit wordt tevens bevestigd in het Intersos verslag (waarover verder meer). Verzoeker citeert verder uit landeninformatie. Landeninformatie bevestigt verder dat de voorwaarden voor het bekomen van een minimuminkomen dusdanig strikt en moeilijk zijn dat bijna niemand hieraan kan voldoen (RSA-rapport, p. 28 e.v.).

Sedert de update van het AIDA-rapport is de situatie bovendien op elk vlak enkel maar verslechterd. Wat evenwel frappant te noemen is, is dat de Griekse overheid thans begonnen is met een heuse afschrikproblematiek waarbij zelfs voedselbedeling *de facto* is gestopt voor migranten. Er wordt melding gemaakt van voedseltekorten voor asielzoekers én vluchtelingen.

Reeds in het rapport van Intersos van april 2023 wordt de verontrustende situatie aangekaart. Wanneer asielzoekers en andere migranten al geen toegang hebben tot de meest elementaire levensbehoeften, hoe kan dit dan voor een erkende vluchteling worden gegarandeerd. Na toekenning van een statuut worden zij immers volledig aan hun lot overgelaten (zie hoger). Bovendien wordt hier opnieuw een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de migrant en de Griekse onderdaan. Het OCHA laat zich uit over de kwestie en stelt grove mensenschendingen vast omwille van de beperkte toegang tot voedsel en de voedselkwaliteit.

Dat er met deze recente landeninformatie geen rekening wordt gehouden door verweerster. Zelfs al mocht verzoeker vroeger de middelen hebben gehad om in Griekenland in bepaalde basisbehoeftes te kunnen voorzien, toont de meest recente landeninformatie aan dat de situatie op heden nog veel slechter is geworden. Niets garandeert derhalve dat verzoeker in de huidige context bij een terugkeer naar Griekenland een onmenselijke en vernederende behandeling zou moeten ondergaan. Voornoemd Intersos rapport stelt duidelijk dat het ook om statushouders gaat.

Dat de discriminerende houding van de Griekse overheid aan de oorzaak ligt van het probleem aangezien de Griekse burgers nauwelijks slachtoffer zijn van dezelfde problematiek. Dat de Griekse 'bescherming' faalt. Verzoeker heeft zijn best gedaan om een leven op te bouwen in Griekenland maar dit is onmogelijk en zal bij terugkeer des te onmogelijker zijn gezien de recente landeninformatie. Dat de situatie van terugkerende erkende vluchtelingen gedurende geruime tijd meer dan zorgwekkend is, blijkt ook uit het verslag van de RSA (Refugee Support Aegean) van 6 oktober 2022. Verzoeker citeert tevens uit de meer recentere publicaties van RSA.

Verzoeker citeert uit RSA-rapporten.

Verzoeker wijst eveneens op de houding van de politie. Dat de Griekse autoriteiten wel bijzonder ver gaan, waarbij zij zelfs niet aarzelen, om zelfs mensenrechtenorganisaties strafrechtelijk te vervolgen. Dat uit het rapport blijkt dat Griekenland zoveel mogelijk onafhankelijk onderzoek poogt te verhinderen. Dat asielzoekers en vluchtelingen niet welkom zijn in Griekenland wordt nog maar eens aangetoond door hun veroordeling door het EHRM op 7 januari 2025 voor hun systematische pushbacks. Een verslag uitgaande van de Europese Commissie van januari 2023 toont aan dat de pogingen van Griekenland om de situatie te verbergen integendeel aantonen dat zeker de erkende vluchtelingen niet kunnen rekenen op de autoriteiten (*Rule of Law Backsliding Continues in Greece - Joint Civil Society Submission to the European Commission on the 2023 Rule of Law Report - January 2023*).

Dat de RSA publicatie van 6 februari 2024 aangeeft dat de rechtsstaat in het gedrang komt, alsook de persvrijheid. Dat het duidelijk is dat de Griekse autoriteiten pogen de situatie te verdoezelen. Dat ook de geweldplegingen op grond van racisme meer en meer problematisch worden. Dat dit blijkt uit diverse publicaties. Dat niet alleen deze racistische geweldplegingen meer en meer voorkomen, maar dat zij ook niet voorkomen worden, integendeel, de houding van de autoriteiten op het hoogste niveau wakkert deze nog aan. Dat in de mate dat ook niet gerekend kan worden op de politie dit dramatisch is. Verzoeker verwijst naar RSA. Dat de controle op de miskenning van de fundamentele rechten in Griekenland niet meer op onafhankelijke wijze kan gebeuren. Er kan nog worden opgemerkt dat de opmars van (extreem)rechts in Griekenland geenszins doet hopen op enige verbetering.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad. Dat verzoeker internationale bescherming dient te krijgen in België, ondergeschikt dient de Raad minstens de bestreden beslissing te annuleren, het verzoek ontvankelijk te verklaren, in voorkomend geval op grond van artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet, ingeval van volgend verzoek, en verder onderzoek te bevelen, hetzij over de situatie waarin verzoeker riskeert terecht te komen in Griekenland, hetzij over de risico's tegenover het land van herkomst.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het arrest van het Hof van Justitie (Grote Kamer) van 18 juni 2024, namelijk de zaak C- 735/22, "*QY tegen Bondsrepubliek Duitsland*". Voor zover er dient besloten te worden dat er geen aanleiding is het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij af te wijzen omdat deze zou beschikken over een status in een ander Europees land, is er in hoofdorde aanleiding het GEAS te respecteren. Dat gelet op de verplichting voor de nationale autoriteit om het verzoek individueel, volledig en actueel te onderzoeken, verzoekende partij aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vraagt dit onderzoek te laten. Dat de Raad over volheid van bevoegdheid beschikt. Dat verzoeker wil opmerken dat steeds volgens het Hof van Justitie, er aanleiding is ten volle rekening houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen.

Overwegende dat verzoekende partij meent dat de *ratio legis* die achter deze verplichting schuilt het respect is voor het wederzijds vertrouwensbeginsel dat uitgewerkt werd in het kader van het GEAS-stelsel. Hieruit volgt dat het noodzakelijk is het volledige dossier en het dossier van de *in casu* Griekse autoriteiten op te vragen, voor zover de Belgische asielautoriteiten zouden menen dat op basis van de elementen waarover zij beschikken, er mogelijks aanleiding is tot afwijzen van het VIB in België.

Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande de huidige situatie in Gaza. Dat UNRWA maar ook andere organisaties hun taak niet kunnen uitvoeren heeft invloed heeft op de rest van de bevolking en het risico voor deze laatsten om in Palestina in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen. Dat er dan ook zelfs in dat geval van twijfel over de UNRWA status er België verzoeker bescherming dient toe te kennen.

Dat het dan ook onterecht, zelfs onmenselijk zou zijn van een verzoekende partij te verwachten dat zij zich aan een nutteloos onderzoek zou moeten onderwerpen door het CGVS, die bovendien erkent dat zij niet in staat is een dergelijk onderzoek te voeren, vooraleer een termijn van 21 maanden verlopen zal zijn. Dat het CGVS dit aan ontelbare Palestijnen liet weten, zowel in Nederlandstalige als Franstalige procedures. Dat dit impliceert dat dan ook geen beslissing van het CGVS zal mogen verwacht worden voor midden 2026. Dat los van het feit dat deze termijn, gelet op de ermee gepaard gaande onzekerheid, een onmenselijke situatie met zich meebrengt, deze beslissing waarvan het CGVS de oorzaak onder meer bij de Raad legt, strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Dat deze handelswijze niet alleen onredelijk en onmenselijk is, doch bovendien een discriminatie uitmaakt op grond van origine.

Dat het CGVS immers voor ontelbare andere nationaliteiten klaarblijkelijk wél de mogelijkheid heeft om beslissingen te nemen en dit op zowat dagelijkse basis. Dat indien de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft, de Raad wel perfect op basis van de elementen waarover hij beschikt, kan menen dat hij perfect tot een besluit kan komen, zonder dat bijkomend onderzoek noodzakelijk is. Dat de verzoekende partij dan ook meent dat er aanleiding is hem het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens dat van subsidiaire bescherming.

Verzoeker wijst op de termijnen in artikel 57/6 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Zeker ingeval van vernietiging en terugzending naar het CGVS voor verder onderzoek, moet vastgesteld worden dat geen beslissing van niet-ontvankelijkheid werd genomen binnen de gestelde termijn, zodanig dat het CGVS niet meer over die bevoegdheid beschikt om dit alsnog te doen. Dat bij gebreke aan het nemen van een onontvankelijkheidsbeslissing binnen de wettelijke termijn er dan ook aangenomen dient te worden dat het CGVS minstens impliciet een ontvankelijkheidsbeslissing nam, nu aan zijn bevoegdheid om een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen een einde kwam. Verzoeker meent dat het onterecht zou zijn dat de door de wetgever ingestelde termijn louter als een termijn van orde zou gekwalificeerd worden, zodanig dat het CGVS ook nog na het verstrijken van de termijn van maximaal 15 dagen om een verzoek al dan niet ontvankelijk te verklaren, bevoegd zou zijn om het verzoek onontvankelijk te verklaren.

Dat gelet op het feit dat bij gebreke aan een formele ontvankelijkheidsbeslissing verzoeker het risico loopt verstoken te blijven van materiële hulp en dan ook in België in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, strijdig met artikel 3 van het EVRM.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- mails advocaat naar het CGVS (stuk 2);
- screenshots filmpjes op USB-stick (stuk 3).

3.1.3. In een aanvullende nota van 9 december 2025 brengt de verzoeker de volgende documenten ter kennis:

- medische documenten (stuk 5);
- een open brief van Griekse organisaties aan het CGVS (stuk 6).

3.1.4. In een aanvullende nota van 9 december 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het AIDA/ECRE-rapport, "*Country Report: Greece. Update 2023*" van juni 2024;
- het AIDA/ECRE-rapport, "*Country Report : Greece. Update 2024*" van september 2025;
- Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- het RSA/PRO ASYL-rapport, "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van maart 2024;

- Het RSA-rapport, “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van april 2025;
- “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*” van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- de COI Focus, “*Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*” van Cedoca van 17 september 2025;
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025;
- Bundesverwaltungsgericht van 16.04.2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel van 2.09.2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025 van 11 september 2025.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;*”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3.1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*” van 28 mei 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 27 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 26 oktober 2026. Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument dat geldig is tot 7 januari 2029 (Documenten, stuk 6, nrs. 8-9; Landeninformatie, nr. 2, Antwoord Griekse Asieldiensten). Verzoeker betwist dit niet.

3.3.2. De beslissingstermijn voorzien in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3.3.3. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3.3.4. *In casu* wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *“Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.”*, gesteld dat:

- *“in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,*
- *“Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,*
- *“Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *“alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;*
- *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;*
- *“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.*

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat *“alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, *“QY t. Bondsrepubliek Duitsland”*, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.5. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen, waaronder informatie van UNHCR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.6. Verzoeker slaagt er *in casu* niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

3.3.7. Verzoeker, een 35-jarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Hij herhaalt dat hij psychologische problemen heeft, medicatie neemt en opgevolgd wordt. Verzoeker brengt echter geen nieuwe elementen bij die afbreuk doen aan de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Wat uw psychologische problemen betreft, die eerder in deze beslissing werden uiteengezet (zie hoger), wordt opgemerkt dat het psychologisch attest van psychologe N.(...) K.(...) geen concrete en precieze informatie geeft over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u van toepassing is. Het vermeldt enkel dat de voortzetting ervan “aangewezen” is, alsook psychosociale begeleiding om zo uw integratie te faciliteren en uw sociaal isolement te verminderen.

Na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS legt u nog een document van psychiater F.(...) G.(...) neer waaruit blijkt dat u zich op 8 mei 2025 aanmeldde bij de spoedafdeling met een angstaanval, vermoeidheid en stress. De psychiater stelt dat u last heeft van posttraumatische stress. U heeft namelijk intense nachtmerries en flashbacks, u bent permanent hyperwaakzaam, u heeft een paniekgevoel bij luide geluiden en moeilijkheden bij het ontspannen en slapen. U vertoont tekenen van ernstige angstgevoelens, grote droefheid en isolatie. U ontwijkt namelijk conversaties en situaties die u eraan herinneren wat u heeft meegemaakt. Verder blijkt dat er u verschillende medicijnen worden voorgeschreven. Daarnaast stelt de psychiater enkele aanpassingen aan uw woonsituatie voor op basis van uw specifieke behoeften. U kreeg eveneens een doktersattest mee waaruit blijkt dat u op 8 mei 2025 geen lessen kan/kon bijwonen omwille van ziekte. Noch deze documenten, noch uw verklaringen over uw medische en psychologische toestand, zijn voldoende onderbouwd om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat u afwijkende verklaringen aflegde over uw psychologische problemen in Griekenland. Zo verklaart u bij de DVZ dat u in Griekenland onder meer psychologische hulp zocht, maar u er nooit hulp kreeg (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 8). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter wordt gevraagd of u reeds in Griekenland psychologische problemen kende, antwoordt u van niet. U nogmaals gevraagd of u in Griekenland geen psychologische problemen kende, antwoordt u weerom van niet. U geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, verklaart u dan weer dat u wel degelijk psychologische hulp hebt gezocht. U vervolgens gevraagd om welke reden u psychologische hulp hebt gezocht, aangezien u eerder verklaarde geen psychologische problemen te hebben gekend in Griekenland, stelt u vaagweg dat u wel degelijk hebt aangegeven dat u zich psychologisch slecht voelde door het gebrek aan zorg in Griekenland en de situatie in Gaza (CGVS, p. 24). Uw inconsistente verklaringen ondermijnen bijgevolg de ernst van de door u voorgehouden psychologische problemen.

Daarnaast blijkt u amper stappen te hebben gezet teneinde psychologische bijstand te bekomen. Gepolst of u na het verlaten van het centrum heeft getracht om psychologische hulp te vinden, verklaart u daartoe niet in staat te zijn geweest. Vervolgens verklaart u vaagweg dat u enkel naar één ziekenhuis ging waar ze louter spoedgevallen behandelen. Verder zegt u dat de ziekenhuizen geen psychologische bijstand bieden (CGVS, p. 24). Gevraagd of u psychologische hulp buiten ziekenhuizen trachtte te vinden (CGVS, p. 24), geeft u aan dat u het volledig beu was en het niet meer aan kon. U wenste niet langer in Griekenland te blijven (CGVS, p. 25). Gevraagd of u nog naar een ander ziekenhuis dan deze in Kos bent geweest, antwoordt u van niet. U stelt dat u naar Athene ging, er uw reispaspoort afhaalde en Griekenland meteen verliet. U erop gewezen dat u ongeveer 50 dagen in Athene heeft verbleven, stelt u dat 50 dagen niet genoeg zijn. Vervolgens stelt u dat u in België één en soms twee sessies per maand heeft (CGVS, p. 25). Hieruit blijkt dan ook niet dat u een oprechte of ernstige poging hebt ondernomen teneinde psychologische bijstand te vinden in Griekenland. Hieruit kan dan ook geenszins blijken dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden.

De vaststelling dat u momenteel een problematische mentale gezondheidstoestand zou hebben, volstaat bovendien niet om aan te tonen dat u zich niet langer zou kunnen staande houden en zelfstandig uw rechten zou kunnen uitoefenen in die mate dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u een ondernemende en zelfredzame man bent. Zo bent u in België werkzaam bij een labelbedrijf en volgt u Nederlandse les. Verder blijkt dat u eveneens in staat bent een conversatie in het Engels te voeren (CGVS, p. 19). In Gaza studeerde u af als verpleger, werkte u als kapper, alsook in de horeca (CGVS, p. 26). Van iemand die een verpleegkundige opleiding afrondde, alsook vrijwillig als verpleger werkte (CGVS, p. 11), kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij in staat is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden op vlak van gezondheidszorg.”

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

De bijkomende medische attesten die verzoeker neerlegt in zijn aanvullende nota van 9 december 2025, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit de attesten blijkt dat verzoeker kinesistherapie sessies en medicatie voorgeschreven heeft gekregen. Deze liggen in de lijn van de stukken die voorlagen op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen (Documenten, stuk 5, nrs. 13-18).

Hoewel de Raad de moeilijke situatie die verzoeker leeft thans erkent, kan het loutere verwijzen naar zijn profiel als Palestijn afkomstig uit Gaza en de situatie aldaar evenmin leiden tot de vaststelling van een dergelijke bijzondere kwetsbaarheid. De bestreden beslissing stelde aldus eveneens terecht vast dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt:

“De vragenlijst “bijzondere procedure noden” van de DVZ bevat geen elementen waaruit kan blijken dat u eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte, evenmin oordeelde de DVZ dat er sprake was van dergelijke noden (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, d.d. 26.02.2024; Beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 26.02.2024). Bij de DVZ stelt u veel stress te ervaren vanwege de situatie in Gaza en de behandeling door de Grieken. Verder zegt u slecht te slapen, nachtmerries te hebben en zich moe te voelen (zie bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 26.02.2024). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigt u slaapproblemen te kennen en woede te voelen. U vermeldt ook een verlies van eetlust en zegt depressief te zijn (CGVS, p. 6). Uit het door u neergelegde document van Espace Santé Famille ASBL (d.d. 26.03.2025) blijkt dat u 12 consultaties had bij psychologe N.(...) K.(...). In het door u neergelegde attest, opgesteld door dezelfde psychologe op 20 november 2024, staat te lezen dat u depressieve gevoelens, emotionele instabiliteit en een groot schuldgevoel ervaart. Uw resultaat van 47 op de zelf-rapportagevragenlijst van de Beck Depression Inventory-II wijst op een ernstige depressie. Uit het

resultaat van 70 op de zelf-rapportagevragenlijst Posttraumatic Checklist Scale PCLS blijkt dat u last heeft van posttraumatische stress. Hieraan werden verschillende symptomen verbonden die karakteriserend zijn voor deze problematieken. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat u in staat was om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS, p. 4). Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en duidelijke manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. Op geen enkel moment gaf u aan dat u omwille van gezondheidsproblemen niet in staat was om deel te nemen aan het interview, noch maakte u of uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde van uw persoonlijk onderhoud. Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud. Aldus blijkt niet dat uw psychische problematiek het normale verloop van de asielprocedure op enigerlei wijze zou hebben gehypothekeerd of in het gedrang zou hebben gebracht.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker bij aanvang van de procedure aangaf dat zijn gezondheidstoestand goed was, maar dat hij een klein beetje stress had (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 29).

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.8. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. De bestreden beslissing stelde verder terecht:

“Voorts plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij het door u beweerde verlies van uw Grieks verblijfsdocument (ADET) en Grieks reispaspoort (CGVS, p. 7 en 8). Zo verklaart u dat u uw bagage – met daarin onder meer uw Palestijns paspoort, uw Griekse ADET en uw Grieks reispaspoort – op 19 februari 2024 op de trein bent vergeten (CGVS, p. 7 en 8). Echter, tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ – dat ongeveer een week na het vermeende verlies van uw documenten plaatsvond – maakte u nergens gewag van het verlies van deze documenten. Integendeel, u verklaarde er dat uw Griekse (verblijfs)documenten in het centrum van Moeskroen lagen (Verklaring DVZ, punt 23). In het door u neergelegde aangifte document (d.d. 19.02.2024) wordt evenmin gewag gemaakt van het verlies van uw Griekse documenten. Hieruit blijkt enkel dat u verklaarde uw Palestijns paspoort op 16 februari 2024 te zijn verloren. Ook uw gedrag doet twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van het verlies van uw bagage. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u na het verlies van uw bagage geen contact hebt opgenomen met de treinorganisatie, maar meteen naar de politie van Moeskroen bent gestapt (CGVS, p. 8). Bovenstaande elementen maken dat er maar weinig geloof wordt gehecht aan het door u beweerde verlies van uw Griekse documenten.”

Ten overvloede herneemt de Raad ook volgende correcte vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd.

Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is

vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ook blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen dat dat uw gedrukte verblijfsvergunning en reispaspoort verloren zijn (CGVS, p. 7 en 8). U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren. Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.”

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker en zijn familie toegang kreeg tot medische diensten:

“Waar u het gezondheidssysteem in Griekenland aanklaagt, dient te worden vastgesteld dat u en de echtgenote en kinderen van uw broer in Griekenland wel degelijk in staat waren om medische zorgen te verkrijgen. Zo blijkt dat u een behandeling (ontsmettingsmiddel) tegen schurft kon bemachtigen (CGVS, p. 15), alsook dat uw nicht een dokter kon consulteren die op zijn beurt een bloedtest afnam (CGVS, p. 15 en 17).

Aldus toont u niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden.”

De screenshots die verzoeker neerlegt van zijn nichtjes met uitslag op de hand voegen hier verder niets aan toe.

3.3.9. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen nu hij in totaal slechts vijf maanden in Griekenland verbleef en minder dan een maand na het ontvangen van zijn reispaspoort Griekenland reeds verliet (NPO, p. 13 en 22).

Nochtans wordt door de bestreden beslissing op pertinente wijze vastgesteld dat verzoeker een hoge mate van zelfredzaamheid vertoont:

“Wat betreft uw verklaring dat er geen huisvesting was in Griekenland, merkt het CGVS op dat u gedurende uw verblijf in Griekenland altijd in staat was om onderdak te vinden. U verbleef twee maanden in het opvangcentrum, vervolgens overnachtte u twee tot drie weken in een hotel in het centrum van Kos en uiteindelijk huurde u met behulp van uw broer R.(...) ongeveer 50 dagen een kamer in een hotel (CGVS, p. 5, 13 en 18). Uit deze verklaringen blijkt dat u er dus wel in slaagde om in uw basisvoorzieningen te voorzien in Griekenland. Gevraagd of u huisvesting trachtte te vinden, maakt u zich er eenvoudigweg van af door te stellen dat een huis er 1500 euro per maand kost en het u niet lukte om werk te vinden (CGVS, p. 18). Gevraagd of u Griekse autoriteiten of organisaties om hulp hebt gevraagd bij het vinden van huisvesting, antwoordt u van niet (CGVS, p. 25). Hieruit blijkt dan ook allerm minst dat u ernstige stappen hebt gezet om een (betaalbare) woning te vinden.

Waar u verklaart dat u niet in staat was een job te bemachtigen (CGVS, p. 5, 13, 15, 18, 19, 20 en 25), dient vooreerst vastgesteld te worden dat uw pogingen om werk te vinden maar moeilijk overtuigen. Zo verklaart u

vaagweg dat de meeste jobs in restaurants zijn, u telkens meteen de werkgever aansprak, u langs bent gegaan bij vele restaurants, groentewinkels en supermarkten, maar al het werk in het zwart was (CGVS, p. 18 en 19). U kan deze beweringen echter geenszins staven. Bovendien legt u afwijkende verklaringen af over de aanwezigheid van Griekse organisaties betreffende werkgelegenheid. Aanvankelijk verklaart u namelijk dat er in Griekenland geen jobcentrum of dergelijke aanwezig is (CGVS, p. 18). Enige tijd later beweert u dan weer dat u op een bepaald moment naar de Griekse autoriteiten bent geweest in het kader van uw zoektocht naar een job en zij u naar een jobcentrum hebben gestuurd. Daar vertelden zij u te wachten tot u uw papieren ontving (CGVS, p. 22).

Uw tegenstrijdige verklaringen daargelaten, toont het gegeven dat u na het ontvangen van uw Griekse verblijfsdocumenten niet nogmaals naar het jobcentrum bent teruggekeerd aan dat u geen ernstige pogingen hebt ondernomen om werk te bemachtigen. U verklaart namelijk dat u toen reeds de beslissing had genomen om Griekenland te verlaten (CGVS, p. 22).

Waar u nog aanhaalt dat u niet bij bedrijven kon beginnen werken omdat u de taal niet machtig bent (CGVS, p. 18), dient te worden opgemerkt dat u wel degelijk de mogelijkheid had om Grieks te leren. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u bij een (taal)associatie terecht kon waar u met iemand in het Grieks kon (leren) spreken (CGVS, p. 21), alsook dat u zich kon registreren in een (taal)school (CGVS, p. 22). Gepolst of u zich inschreef in deze school, maakt u zich ervan af door te zeggen dat zij met verlof waren op het moment dat u zich wenste in te schrijven (CGVS, p. 22). Hieruit blijkt evenmin dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. Integendeel, uw verklaringen tonen slechts aan dat u geen (oprechte) poging ondernam om Grieks te leren.

Er moet dus worden vastgesteld dat u nauwelijks stappen hebt gezet om uw rechten in Griekenland te doen gelden, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming er geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.”

De bestreden beslissing stelde voorts terecht:

“Dat het voor u niet onmogelijk lijkt om bij terugkeer naar Griekenland door te zetten en een job of woning te zoeken en te vinden, blijkt bovendien nog uit het gegeven dat u in Gaza als verpleegkundige afstudeerde, u er eveneens kapper was, u er tien jaar in een restaurant werkzaam was (CGVS, p. 26), alsook dat u ondertussen in België werkzaam bent (CGVS, p. 19), hetgeen van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden getuigt waarop u zich ook zou kunnen beroepen om zich opnieuw te vestigen in het land waar u een status verkreeg.

Ook beschikt u over een (familiaal) netwerk dat u kan ondersteunen bij uw zoektocht naar werk en huisvesting in Griekenland. Zo woont uw broer R.(...) – die u reeds financieel bijstond tijdens uw verblijf in Griekenland (CGVS, p. 5) – in België. Verder blijkt uit uw verklaringen dat er verschillende van uw familieleden in Europa wonen. U beweert echter dat u geen contact met hen onderhoud en u niet weet waar in Europa zij wonen (CGVS, p. 10 en 11). Uit de zichtbare inhoud van uw Facebookprofiel met de naam A.(...) A.(...) J.(...), blijkt echter dat u bevriend bent met enkele van de familieleden die u opwierp. Zo blijkt onder meer dat M.(...) en F.(...) in België wonen. Dat u via uw broer R.(...) niet op de hoogte zou zijn van hun verblijf in België, is weinig waarschijnlijk. Bovendien blijkt dat een van uw familieleden in Thessaloniki te Griekenland verblijft, met name H.(...).”

3.3.10. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigten van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat

verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt tot 26 oktober 2026.

De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

3.3.11. Waar verzoeker nog gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. De Raad benadrukt hierbij dat een persoonlijke negatieve ervaring met de politie niet automatisch betekent dat de autoriteiten in Griekenland niet in staat is om passende bescherming te bieden.

3.3.12. In de mate verzoeker verwijst naar het risico op *pushbacks*, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refolement bestaat.

3.3.13. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.14. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP